



RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

CONSEIL D'ÉTAT
section de législation

advies 64.624/1
van 6 december 2018

avis 64.624/1
du 6 décembre 2018

over

sur

een ontwerp van koninklijk
besluit 'betreffende de
benaming en de kenmerken
van de alternatieve
brandstoffen'

un projet d'arrêté royal 'relatif
à la dénomination et aux
caractéristiques des carburants
alternatifs'

Op 7 november 2018 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Energie, Leefmilieu en Duurzame Ontwikkeling verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van koninklijk besluit 'betreffende de benaming en de kenmerken van de alternatieve brandstoffen'.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 29 november 2018. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Chantal BAMPS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Leen VERSCHRAEGHEN, toegevoegd griffier.

Het verslag is uitgebracht door Kristine BAMS, eerste auditeur-afdelingshoofd.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Chantal BAMPS, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 6 december 2018.

*

Le 7 novembre 2018, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par la Ministre de l'Énergie, de l'Environnement et du Développement durable à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, sur un projet d'arrêté royal 'relatif à la dénomination et aux caractéristiques des carburants alternatifs'.

Le projet a été examiné par la première chambre le 29 novembre 2018. La chambre était composée de Marnix VAN DAMME, président de chambre, Wilfried VAN VAERENBERGH et Chantal BAMPS, conseillers d'État, Michel TISON et Johan PUT, assesseurs, et Leen VERSCHRAEGHEN, greffier assumé.

Le rapport a été présenté par Kristine BAMS, premier auditeur chef de section.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Chantal BAMPS, conseiller d'État.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 6 décembre 2018.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit strekt tot gedeeltelijke omzetting in interne regelgeving van richtlijn 2014/94/EU van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2014 ‘betreffende de uitrol van infrastructuur voor alternatieve brandstoffen’. Concreet wordt de omzetting beoogd van de artikelen 2 en 7 van de voornoemde richtlijn (artikel 1 van het ontwerp).

Artikel 2 van het ontwerp omschrijft een aantal begrippen; artikel 3 bepaalt de technische normen waaraan de alternatieve brandstoffen waterstof, aardgas en vloeibaar petroleumgas moeten voldoen; artikel 4 verbiedt het op de markt brengen van een product onder de benamingen waterstof, aardgas of vloeibaar petroleumgas indien dit niet de kenmerken bezit, bedoeld in artikel 3 van het ontwerp; artikel 5 bepaalt dat de benaming, zoals vermeld in voornoemd artikel 3, wordt aangeduid op de documenten bestemd voor de verkoop en de levering van elk type overeenkomstige alternatieve brandstof; de artikelen 6 en 7 bepalen de technische normen die van toepassing zijn voor wat betreft de informatie en identificatoren voor alternatieve brandstoffen en het niveau waarop die overeenstemmende identificatoren worden toegepast; artikel 8 bepaalt dat elk tankstation waar de in dit besluit vermelde producten worden verkocht, voorzien is van een bord met ten minste de opgesomde onuitwisbare opschriften en dat dit op een duidelijk zichtbare plaats moet gebeuren.

3. Rechtsgrond wordt ontleend aan artikel 5, § 1, eerste lid, 1°, 3° en 6°, van de wet van 21 december 1998 ‘betreffende de productnormen ter bevordering van duurzame productie- en consumptiepatronen en ter bescherming van het leefmilieu, de volksgezondheid en de werknemers’ en aan artikel VI.9, § 1, 2° en 3°, van het Wetboek van Economisch Recht van 28 februari 2013.

Luidens de bepalingen van artikel 5, § 1, eerste lid, 1°, 3° en 6°, van de wet van 21 december 1998 kan de Koning, teneinde het leefmilieu, de volksgezondheid of de werknemers te beschermen en duurzame productie- en consumptiepatronen te bevorderen, maatregelen nemen om het op de markt brengen van een product te regelen, op te schorten of te verbieden, de eigenschappen, samenstelling, verpakking, presentatie en conditionering van een product met het oog op het op de markt brengen ervan, te reglementeren en de wijze te bepalen waarop bewezen of te kennen moet worden gegeven dat aan deze regels voldaan wordt en de informatie, met uitzondering van de reclame als bedoeld in artikel I.8, 13°, van het Wetboek van economisch recht, te bepalen die betreffende een product of productgroep voorafgaandelijk aan hun op de markt brengen of naar aanleiding ervan moet of kan worden verstrekt en aan wie en hoe deze informatie moet of kan worden verstrekt.

Artikel VI.9, § 1, 2° en 3°, van het Wetboek van Economisch Recht voorziet erin dat de Koning, onverminderd de bevoegdheid die Hem is verleend op het gebied van de volksgezondheid, met het oog op het waarborgen van de eerlijkheid van de handelsverrichtingen of de bescherming van de consument, de voorwaarden van menging, samenstelling, presentatie, kwaliteit en veiligheid kan vastleggen, waaraan de goederen moeten voldoen om al dan niet onder een bepaalde benaming op de markt te mogen worden gebracht en dat Hij kan verbieden dat goederen onder een bepaalde benaming op de markt worden gebracht.

VORMVEREISTEN

4. Gevraagd of het ontwerp werd aangemeld bij de Europese Commissie in het kader van richtlijn (EU) 2015/1535 van het Europees Parlement en de Raad van 9 september 2015 ‘betreffende een informatieprocedure op het gebied van technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij’, antwoordde de gemachtigde:

“a) Dit ontwerp KB werd niet aangemeld bij de Europese Commissie in het kader van de richtlijn (EU) 2015/1535 aangezien er geen specifieke technische bepalingen zijn opgenomen in het ontwerp KB. Er zijn enkel verwijzingen naar normen die op Europees niveau werden ontwikkeld/goedgekeurd en die integraal worden toegepast in België.

b) Deze aanmelding bij de Europese Commissie in het kader van richtlijn (EU) 2015/1535 werd ook niet gedaan voor het gelijkaardige KB van 8 juli 2018. De Raad van State heeft ons toen niet geadviseerd om dit te doen vandaar dat we dit nu ook niet gedaan hebben. Gelieve als bijlage ook het betreffende advies van de Raad van State te vinden van 6 maart 2018.

c) Gezien de lopende inbreukprocedure (en de urgentie van het dossier) hopen we dat we deze procedure nu niet alsnog moeten starten, wat een extra termijn van 3 maanden zou betekenen (wat zeer problematisch zou zijn in het kader van het inbreukdossier).

d) Zoals reeds vermeld, werd dit ontwerp KB wel reeds informeel voorgelegd aan de Europese Commissie in het kader van de inbreukprocedure. De Europese Commissie heeft reeds bevestigd dat dit ontwerp KB de resterende (federale) elementen van richtlijn 2014/94 volledig en correct omzet.”

4.1. Artikel 5, lid 1, eerste alinea, van richtlijn (EU) 2015/1535 luidt als volgt:

“1. Onverminderd artikel 7 delen de lidstaten de Commissie onverwijld ieder ontwerp voor een technisch voorschrift mee, tenzij het een integrale omzetting van een internationale of Europese norm betreft, in welk geval louter met een mededeling van de betrokken norm kan worden volstaan. Zij geven de Commissie tevens kennis van de redenen waarom de vaststelling van dit technisch voorschrift nodig is, tenzij die redenen reeds uit het ontwerp zelf blijken.”

Artikel 7, lid 1, a), van richtlijn (EU) 2015/1535 luidt als volgt:

“1. De artikelen 5 en 6 zijn niet van toepassing op de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten of op de vrijwillige overeenkomsten waarbij de lidstaten:

a) zich voegen naar bindende handelingen van de Unie die de aanneming van technische voorschriften of regels betreffende diensten tot gevolg hebben;”.

4.2. Gelet op de technische normen die worden verplicht gesteld met dit ontwerp en die onmiskenbaar te beschouwen zijn als technische voorschriften in de zin van artikel 1, lid 1, f), eerste lid, van richtlijn (EU) 2015/1535¹, komt het de stellers van het ontwerp toe na te gaan of overeenkomstig artikel 5, lid 1, van dezelfde richtlijn het ontwerp “onverwijld” aan de Europese Commissie dient te worden meegedeeld, tenzij door het ontwerp louter een internationale of Europese norm integraal wordt omgezet, of dat de Koning zich met dit ontwerp voegt naar bindende handelingen van de Unie die de aanneming van de technische norm tot gevolg hebben (artikel 7, lid 1, a) van richtlijn (EU) 2015/1535).

Indien het ontwerp overeenkomstig artikel 5, lid 1, van richtlijn (EU) 2015/1535 aan de Europese Commissie zou worden aangemeld, zal van het vervuld zijn van dit vormvereiste vervolgens op de gepaste wijze melding² moeten worden gemaakt in de aanhef van het te nemen besluit.

Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van een aanmelding nog wijzigingen zou ondergaan, moeten de gewijzigde of toegevoegde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Algemene opmerking

5. De artikelen 3, 6 en 7 van het ontwerp leggen verplichtingen op betreffende een aantal NBN-normen.

In het verleden heeft de Raad van State al herhaaldelijk gewezen op het probleem dat technische normen waarnaar wordt verwezen in wet- en regelgeving, niet in het *Belgisch Staatsblad* worden bekendgemaakt, dat ze niet in het Nederlands zijn gesteld of vertaald en dat ze in de regel enkel beschikbaar zouden zijn tegen een bepaalde vergoeding.³

Het knelpunt van de ontbrekende bekendmaking van technische normen waarnaar in Belgische rechtsregels wordt verwezen, zou op een horizontale manier moeten worden onderzocht en opgelost. Mochten er voor het oplossen hiervan bijzondere redenen zijn om bij wet af te wijken van de gebruikelijke bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad*, dan zal erop moeten

¹ Artikel 1, lid 1, f), eerste lid, van voornoemde richtlijn omschrijft een technisch voorschrift als “een technische specificatie of andere eis of een regel betreffende diensten, met inbegrip van de erop toepasselijke bestuursrechtelijke bepalingen die de jure of de facto moeten worden nageleefd voor de verhandeling, de dienstverrichting, de vestiging van een verrichter van diensten of het gebruik in een lidstaat of in een groot deel van een lidstaat, alsmede de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen, behoudens die bedoeld in artikel 7, van de lidstaten waarbij de vervaardiging, de invoer, de verhandeling of het gebruik van een product dan wel de verrichting of het gebruik van een dienst of de vestiging als dienstverlener wordt verboden”.

² Van die aanmelding en van het respecteren van de in artikel 6 van richtlijn (EU) 2015/1535 bepaalde wachttermijn moet melding worden gemaakt in de aanhef.

³ Zie in dat verband onder meer D. VAN EECKHOUTTE, F. VANNESTE, J. VAN NIEUWENHOVE en I. VERHEVEN, “Behoorlijke wetgeving in de adviespraktijk van de afdeling Wetgeving van de Raad van State (2013-2014)”, TvW 2015 (109), 139, nr. 74 en de verwijzingen aldaar.

worden toegezien dat deze bekendmaking beantwoordt aan de essentiële voorwaarden op het gebied van toegankelijkheid en kenbaarheid van een officiële bekendmaking.⁴ Essentieel hierbij is de beschikbaarheid van een Nederlandse versie van de betrokken normen. Daarnaast mag, indien voor het consulteren van de voornoemde normen een vergoeding wordt gevraagd, het bedrag ervan de toegankelijkheid van die normen niet op onevenredige wijze belemmeren.

Zolang er geen dergelijke wettelijke regeling is tot stand gekomen, wordt in de ontworpen regeling verwezen naar een norm die niet in overeenstemming met artikel 190 van de Grondwet is bekendgemaakt en die bijgevolg in beginsel niet tegenwerpbaar is.

Bijzondere opmerking

Aanhef

6. De aanhef dient in overeenstemming te worden gebracht met hetgeen *sub 3* in verband met de rechtsgrond is opgemerkt.

In het eerste lid van de aanhef dient een verwijzing naar artikel 5, § 1, eerste lid, 6°, van de wet van 21 december 1998 te worden toegevoegd en dient de verwijzing naar artikel 5, § 2, eerste lid, 1°, van dezelfde wet te worden geschrapt.

In het tweede lid van de aanhef dient een verwijzing naar artikel VI.9, § 1, 3°, van het Wetboek van Economisch Recht te worden toegevoegd.

*

⁴ De Raad van State stelt met belangstelling vast dat de FOD Economie, het Bureau voor normalisatie en het Belgisch Electrotechnisch Comité een voorstel van oplossing voor dit knelpunt hebben uitgewerkt, in de vorm van een Gids „Verwijzing naar normen in technische regelgeving” (<https://economie.fgov.be/nl/publicaties/verwijzen-naar-normen>). De aanbevelingen in die gids houden onder meer in dat slechts uitzonderlijk wordt overgegaan tot een dwingende verwijzing naar normen en dat, indien alsnog een dwingende verwijzing nodig zou blijken, er door de verwijzende overheid voor moet worden gezorgd dat deze norm alsnog gratis beschikbaar wordt gesteld in een Nederlandse en een Franse taalversie.

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1^{er}, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique et l'accomplissement des formalités prescrites.

*

PORTÉE ET FONDEMENT JURIDIQUE DU PROJET

2. Le projet d'arrêté royal soumis pour avis a pour objet la transposition partielle en droit interne de la directive 2014/94/UE du Parlement européen et du Conseil du 22 octobre 2014 'sur le déploiement d'une infrastructure pour carburants alternatifs'. Le projet entend concrètement transposer les articles 2 et 7 de la directive précitée (article 1^{er} du projet).

L'article 2 du projet définit un certain nombre de notions; l'article 3 précise les normes techniques auxquelles doivent satisfaire les carburants alternatifs, l'hydrogène, le gaz naturel et le gaz de pétrole liquéfié; l'article 4 interdit la mise sur le marché d'un produit sous les dénominations hydrogène, gaz naturel ou gaz de pétrole liquéfié s'il ne présente pas les caractéristiques définies à l'article 3 du projet; l'article 5 dispose que la dénomination mentionnée à l'article 3 précité, est indiquée sur les documents relatifs à la vente et à la livraison de chaque type de carburant correspondant; les articles 6 et 7 spécifient les normes techniques qui sont d'application en ce qui concerne l'information et les identificateurs pour les carburants alternatifs ainsi que le niveau auxquels sont appliqués les identificateurs correspondants; l'article 8 dispose que chaque station-service où sont vendus les produits visés dans le présent arrêté, est équipée d'un panneau portant au moins les inscriptions indélébiles énumérées et que ce dernier doit être placé à un endroit bien visible.

3. Le fondement juridique se trouve à l'article 5, § 1^{er}, alinéa 1^{er}, 1^o, 3^o et 6^o, de la loi du 21 décembre 1998 'relative aux normes de produits ayant pour but la promotion de modes de production et de consommation durables et la protection de l'environnement, de la santé et des travailleurs' ainsi qu'à l'article VI.9, § 1^{er}, 2^o et 3^o, du Code de droit économique du 28 février 2013.

Aux termes des dispositions de l'article 5, § 1^{er}, alinéa 1^{er}, 1^o, 3^o et 6^o, de la loi du 21 décembre 1998, le Roi peut, afin de protéger l'environnement, la santé publique ou les travailleurs et de promouvoir des modes de production et de consommation durables, prendre des mesures en vue de réglementer, suspendre ou interdire la mise sur le marché d'un produit, de réglementer les caractéristiques, la composition, l'emballage, la présentation et le conditionnement d'un produit en vue de sa mise sur le marché, de déterminer de quelle façon le respect de ces règles doit être démontré ou indiqué et de déterminer quelles informations relatives à un produit ou à une catégorie de produits, à l'exception de la publicité au sens de l'article I.8, 13^o du Code de droit économique, doivent ou peuvent être données avant ou lors de la mise sur le marché, et à qui et selon quelles modalités elles doivent ou peuvent être divulguées.

L'article VI.9, § 1^{er}, 2^o et 3^o, du Code de droit économique dispose que le Roi peut, sans préjudice de la compétence qui lui est conférée dans le domaine de la santé publique, en vue d'assurer la loyauté des transactions commerciales ou la protection du consommateur, fixer les conditions de composition, de constitution, de présentation, de qualité et de sécurité auxquelles doivent répondre les biens pour pouvoir être mis sur le marché, que ce soit sous une dénomination déterminée ou non et qu'il peut interdire la mise sur le marché de biens sous une dénomination déterminée.

FORMALITÉS

4. À la question de savoir si le projet a été notifié à la Commission européenne dans le cadre de la directive (UE) 2015/1535 du Parlement européen et du Conseil du 9 septembre 2015 'prévoyant une procédure d'information dans le domaine des réglementations techniques et des règles relatives aux services de la société de l'information', le délégué a répondu :

« a) Dit ontwerp KB werd niet aangemeld bij de Europese Commissie in het kader van de richtlijn (EU) 2015/1535 aangezien er geen specifieke technische bepalingen zijn opgenomen in het ontwerp KB. Er zijn enkel verwijzingen naar normen die op Europees niveau werden ontwikkeld/goedgekeurd en die integraal worden toegepast in België.

b) Deze aanmelding bij de Europese Commissie in het kader van richtlijn (EU) 2015/1535 werd ook niet gedaan voor het gelijkaardige KB van 8 juli 2018. De Raad van State heeft ons toen niet geadviseerd om dit te doen vandaar dat we dit nu ook niet gedaan hebben. Gelieve als bijlage ook het betreffende advies van de Raad van State te vinden van 6 maart 2018.

c) Gezien de lopende inbreukprocedure (en de urgentie van het dossier) hopen we dat we deze procedure nu niet alsnog moeten starten, wat een extra termijn van 3 maanden zou betekenen (wat zeer problematisch zou zijn in het kader van het inbreukdossier).

d) Zoals reeds vermeld, werd dit ontwerp KB wel reeds informeel voorgelegd aan de Europese Commissie in het kader van de inbreukprocedure. De Europese Commissie heeft reeds bevestigd dat dit ontwerp KB de resterende (federale) elementen van richtlijn 2014/94 volledig en correct omzet ».

4.1. L'article 5, paragraphe 1, premier alinéa, de la directive (UE) 2015/1535 s'énonce comme suit :

« 1. Sous réserve de l'article 7, les États membres communiquent immédiatement à la Commission tout projet de règle technique, sauf s'il s'agit d'une simple transposition intégrale d'une norme internationale ou européenne, auquel cas une simple information quant à la norme concernée suffit; ils adressent également à la Commission une notification concernant les raisons pour lesquelles l'établissement d'une telle règle technique est nécessaire, à moins que ces raisons ne ressortent déjà du projet ».

L'article 7, paragraphe 1, a), de la directive (UE) 2015/1535 dispose ce qui suit :

« 1. Les articles 5 et 6 ne s'appliquent pas aux dispositions législatives, réglementaires et administratives des États membres ou aux accords volontaires par lesquels ces derniers:

a) se conforment aux actes contraignants de l'Union qui ont pour effet l'adoption de spécifications techniques ou de règles relatives aux services; ».

4.2. Eu égard aux normes techniques rendues obligatoires par le présent projet et qui doivent indéniablement être considérées comme des règles techniques au sens de l'article premier, paragraphe 1, f), premier alinéa, de la directive (UE) 2015/1535¹, il revient aux auteurs du projet de vérifier si ce dernier ne doit pas être communiqué « immédiatement » à la Commission européenne conformément à l'article 5, paragraphe 1, de cette même directive, sauf si ce dernier transpose simplement et intégralement une norme internationale ou européenne, ou si le Roi, par ce projet, se conforme aux actes contraignants de l'Union qui ont pour effet l'adoption de spécifications techniques ou de règles relatives aux services (article 7, paragraphe 1, a) de la directive (UE) 2015/1535).

Si le projet est communiqué à la Commission européenne conformément à l'article 5, paragraphe 1, de la directive (UE) 2015/1535, il conviendra ensuite de faire dûment mention² de l'accomplissement de cette formalité dans le préambule de l'arrêté envisagé.

Si la notification devait encore donner lieu à des modifications du texte soumis au Conseil d'État, les dispositions modifiées ou ajoutées devraient être soumises à la section de législation, conformément à la prescription de l'article 3, § 1^{er}, alinéa 1^{er}, des lois coordonnées sur le Conseil d'État.

EXAMEN DU TEXTE

Observation générale

5. Les articles 3, 6 et 7 du projet imposent des obligations concernant un certain nombre de normes NBN.

Par le passé, le Conseil d'État a déjà mentionné à plusieurs reprises le problème des normes techniques visées dans la législation et la réglementation qui ne sont pas publiées au *Moniteur belge*, qui ne sont pas rédigées ou traduites en langue néerlandaise et qui ne sont en général disponibles que contre une certaine rémunération³.

¹ L'article premier, paragraphe 1, f), premier alinéa, de la directive précitée définit une règle technique comme étant « une spécification technique ou autre exigence ou une règle relative aux services, y compris les dispositions administratives qui s'y appliquent, dont l'observation est obligatoire de jure ou de facto, pour la commercialisation, la prestation de services, l'établissement d'un opérateur de services ou l'utilisation dans un État membre ou dans une partie importante de cet État, de même que, sous réserve de celles visées à l'article 7, les dispositions législatives, réglementaires et administratives des États membres interdisant la fabrication, l'importation, la commercialisation ou l'utilisation d'un produit ou interdisant de fournir ou d'utiliser un service ou de s'établir comme prestataire de services ».

² Le préambule doit faire état de cette communication ainsi que du respect du délai d'attente prévu à l'article 6 de la directive (UE) 2015/1535.

³ Voir entre autres à cet égard D. VAN EECKHOUTTE, F. VANNESTE, J. VAN NIEUWENHOVE et I. VERHEVEN, « Behoorlijke wetgeving in de adviespraktijk van de afdeling Wetgeving van de Raad van State (2013-2014) », *TvW* 2015 (109), 139, n° 74 et les références qui y sont faites.

Il y aurait lieu d'examiner et de résoudre d'une manière horizontale la problématique de l'absence de publication de normes techniques auxquelles des règles de droit belges font référence. Si pour régler ce problème, des raisons spécifiques imposaient que la loi déroge à la publication usuelle au *Moniteur belge*, il faudrait alors veiller à ce que cette publication réponde aux conditions essentielles d'accessibilité et d'identification d'une publication officielle⁴. Il est fondamental à cet égard de pouvoir disposer d'une version néerlandaise des normes concernées. En outre, si une rémunération est demandée pour la consultation des normes précitées, son montant ne peut entraver de manière disproportionnée l'accessibilité de ces normes.

Aussi longtemps qu'un tel dispositif légal n'aura pas été élaboré, le régime en projet visera une norme qui n'est pas publiée conformément à l'article 190 de la Constitution et qui, dès lors, n'est en principe pas opposable.

Observation particulière

Préambule

6. Il convient de mettre le préambule en conformité avec l'observation formulée au point 3 à propos du fondement juridique.

Au premier alinéa du préambule, il y a lieu d'ajouter une référence à l'article 5, § 1^{er}, alinéa 1^{er}, 6°, de la loi du 21 décembre 1998 et de supprimer celle faite à l'article 5, § 2, alinéa 1^{er}, 1°, de la même loi.

Au deuxième alinéa du préambule, il convient d'ajouter une référence à l'article VI.9, § 1^{er}, 3°, du Code de droit économique.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Leen VERSCHRAEGHEN

Marnix VAN DAMME

⁴ Le Conseil d'État constate avec intérêt que le SPF Économie, le Bureau de normalisation et le Comité électrotechnique belge ont élaboré une proposition de solution à ce problème sous la forme d'un guide intitulé « Référer aux normes dans les réglementations techniques » (<https://economie.fgov.be/fr/publications/referer-aux-normes>). Les recommandations de ce guide impliquent entre autres que la référence obligatoire à des normes est exceptionnelle et que si une référence obligatoire s'avère malgré tout nécessaire, l'autorité de renvoi devra s'assurer de la mise à disposition gratuite de cette norme dans les versions linguistiques française et néerlandaise.